

Program studiów**Część A) programu studiów****Efekty uczenia się**

Wydział prowadzący studia:		Wydział Humanistyczny
Kierunek, na którym są prowadzone studia:		filologia polska
Poziom studiów:		studia drugiego stopnia
Poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji:		poziom 7
Profil studiów:		ogólnoakademicki
Tytuł zawodowy uzyskiwany przez absolwenta:		magister
Przyporządkowanie kierunku do dyscypliny naukowej lub artystycznej (dyscyplin), do których odnoszą się efekty uczenia się:		Dyscyplina: - literaturoznawstwo (61%) - językoznawstwo (39%) Dyscyplina wiodąca: literaturoznawstwo
Symbol	Po ukończeniu studiów absolwent osiąga następujące efekty uczenia się:	
WIEDZA		
K_W01	ma pogłębioną wiedzę ogólną o języku polskim	
K_W02	ma uporządkowaną, pogłębioną wiedzę dotyczącą kluczowych zagadnień związanych z opisem języka polskiego	
K_W03	ma uporządkowaną, pogłębioną wiedzę z zakresu językoznawstwa	
K_W04	ma uporządkowaną, pogłębioną wiedzę obejmującą kluczowe zagadnienia dotyczące literatury polskiej	
K_W05	ma uporządkowaną, pogłębioną wiedzę z zakresu literaturoznawstwa	
K_W06	zna główne tendencje rozwojowe filologii	
K_W07	ma pogłębioną, uporządkowaną wiedzę dotyczącą terminologii i metodologii (językoznawczych i literaturoznawczych) badań w dziedzinie filologii	
K_W08	ma uporządkowaną i podbudowaną teoretycznie pogłębioną wiedzę szczegółową dotyczącą wybranej problematyki językoznawczej lub literaturoznawczej	
K_W09	ma uporządkowaną, pogłębioną wiedzę o wybranych zagadnieniach kultury polskiej (np. media, teatr, film)	
K_W10	zna w pogłębionym stopniu specyfikę terminologiczną, metodologiczną i zawodową związaną z wybraną specjalnością	
K_W11	zna i rozumie najważniejsze dylematy współczesnej cywilizacji oraz ich powiązania z zawodem filologa	
K_W12	ma wiedzę na temat prawnych i etycznych uwarunkowań działalności zawodowej	
K_W13	zna zasady tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości oraz ekonomiczne uwarunkowania działalności zawodowej	
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U01	potrafi wyszukiwać, analizować i twórczo interpretować oraz użytkować zgodnie z wybraną metodologią badawczą informacje z różnych źródeł	
K_U02	potrafi dobierać i stosować odpowiednie metody badawcze i narzędzia do rozwiązywania typowych problemów badawczych	
K_U03	potrafi dostosowywać istniejące metody i narzędzia badawcze do innowacyjnego rozwiązywania nietypowych problemów badawczych, ewentualnie opracowywać nowe metody i narzędzia w tym zakresie	
K_U04	potrafi reagować na nieprzewidywalne warunki pracy i dostosowywać do nich metody i narzędzia badawcze	
K_U05	potrafi korzystać z zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych w trakcie badań i prezentacji ich wyników	

K_U06	potrafi wykorzystywać posiadaną wiedzę do formułowania i testowania hipotez związanych z wybranymi problemami właściwymi dla danego kierunku studiów
K_U07	potrafi komunikować się (w mowie i piśmie) z odbiorcami z różnych kręgów, przekazując im specjalistyczną wiedzę dotyczącą danego kierunku studiów i realizowanych badań
K_U08	potrafi prowadzić debatę
K_U09	ma umiejętności językowe zgodne z wymogami poziomu B2+ w ramach języka specjalności (z uwzględnieniem specjalistycznej terminologii)
K_U10	potrafi kierować pracą zespołu
K_U11	potrafi pracować w zespole, odgrywając w nim różne role, w tym przewodnią
K_U12	potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych zadania
K_U13	umie samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje umiejętności badawcze
K_U14	potrafi wskazywać innym cele i metody uczenia się przez całe życie
KOMPETENCJE SPOŁECZNE	
K_K01	ma umiejętność dokonywania krytycznej oceny posiadanej wiedzy oraz treści udostępnianych z różnych źródeł
K_K02	w sytuacjach zawodowych potrafi pozyskać informacje służące do rozwiązywania problemów poznawczych i praktycznych
K_K03	poczuwa się do odpowiedzialności społecznej, współorganizuje działania na rzecz środowiska społecznego
K_K04	umie inicjować działania na rzecz interesu publicznego (np. popularyzacja wiedzy)
K_K05	docenia dorobek danego zawodu i poczuwa się do odpowiedzialności za niego
K_K06	identyfikuje i rozstrzyga dylematy prawne i etyczne związane z wykonywaniem zawodu
K_K07	wykazuje aktywność w samodzielnym podejmowaniu typowych działań profesjonalnych (praktyki)
K_K08	jest przygotowany do przedsiębiorczego myślenia i działania

Po ukończeniu studiów absolwent wybierający specjalność nauczycielską osiąga dodatkowo następujące efekty uczenia się przygotowujące do wykonywania zawodu nauczyciela języka polskiego

OGÓLNE EFEKTY UCZENIA SIĘ

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

1.	podstawy filozofii wychowania i aksjologii pedagogicznej, specyfikę głównych środowisk wychowawczych i procesów w nich zachodzących;
2.	klasyczne i współczesne teorie rozwoju człowieka, wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia oraz ich wartości aplikacyjne;
3.	rolę nauczyciela lub wychowawcy w modelowaniu postaw i zachowań uczniów;
4.	normy, procedury i dobre praktyki stosowane w działalności pedagogicznej (wychowanie przedszkolne, nauczanie w szkołach podstawowych i średnich ogólnokształcących, technikach i szkołach branżowych, szkołach specjalnych i oddziałach specjalnych oraz integracyjnych, w różnego typu ośrodkach wychowawczych oraz kształceniu ustawicznym);
5.	zagadnienie edukacji włączającej, a także sposoby realizacji zasady inkluzji;
6.	zróżnicowanie potrzeb edukacyjnych uczniów i wynikające z nich zadania szkoły dotyczące dostosowania organizacji procesu kształcenia i wychowania;
7.	sposoby projektowania i prowadzenia działań diagnostycznych w praktyce pedagogicznej;
8.	strukturę i funkcje systemu oświaty – cele, podstawy prawne, organizację i funkcjonowanie instytucji edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych, a także alternatywne formy edukacji;
9.	podstawy prawne systemu oświaty niezbędne do prawidłowego realizowania prowadzonych działań edukacyjnych;
10.	prawa dziecka i osoby z niepełnosprawnością;
11.	zasady bezpieczeństwa i higieny pracy w instytucjach edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych oraz odpowiedzialności prawnej nauczyciela w tym zakresie, a także zasady udzielania pierwszej pomocy;
12.	procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego oraz ich prawidłowości i zakłócenia;
13.	podstawy funkcjonowania i patologie aparatu mowy, zasady emisji głosu, podstawy funkcjonowania narządu wzroku i równowagi;
14.	treści nauczania i typowe trudności uczniów związane z ich opanowaniem;
15.	metody nauczania i doboru efektywnych środków dydaktycznych, w tym zasobów internetowych, wspomagających nauczanie przedmiotu lub prowadzenie zajęć, z uwzględnieniem zróżnicowanych potrzeb edukacyjnych uczniów.

W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

1.	obserwować sytuacje i zdarzenia pedagogiczne, analizować je z wykorzystaniem wiedzy pedagogiczno-psychologicznej oraz proponować rozwiązania problemów;
2.	adekwatnie dobierać, tworzyć i dostosowywać do zróżnicowanych potrzeb uczniów materiały i środki, w tym z zakresu technologii informacyjno-komunikacyjnej, oraz metody pracy w celu samodzielnego projektowania i efektywnego realizowania działań pedagogicznych, dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych;
3.	rozpoznawać potrzeby, możliwości i uzdolnienia uczniów oraz projektować i prowadzić działania wspierające integralny rozwój uczniów, ich aktywność i uczestnictwo w procesie kształcenia i wychowania oraz w życiu społecznym;
4.	projektować i realizować programy nauczania z uwzględnieniem zróżnicowanych potrzeb edukacyjnych uczniów;
5.	projektować i realizować programy wychowawczo-profilaktyczne w zakresie treści i działań wychowawczych i profilaktycznych skierowanych do uczniów, ich rodziców lub opiekunów i nauczycieli;
6.	tworzyć sytuacje wychowawczo-dydaktyczne motywujące uczniów do nauki i pracy nad sobą, analizować ich skuteczność oraz modyfikować działania w celu uzyskania pożądanych efektów wychowania i kształcenia;
7.	podejmować pracę z uczniami rozbudzającą ich zainteresowania i rozwijającą ich uzdolnienia, właściwie dobierać treści nauczania, zadania i formy pracy w ramach samokształcenia oraz promować osiągnięcia uczniów;
8.	rozwijać kreatywność i umiejętność samodzielnego, krytycznego myślenia uczniów;

9.	skutecznie animować i monitorować realizację zespołowych działań edukacyjnych uczniów;
10.	wykorzystywać proces oceniania i udzielania informacji zwrotnych do stymulowania uczniów w ich pracy nad własnym rozwojem;
11.	monitorować postępy uczniów, ich aktywność i uczestnictwo w życiu społecznym szkoły;
12.	pracować z dziećmi ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym z dziećmi z trudnościami adaptacyjnymi związanymi z doświadczeniem migracyjnym, pochodzącymi ze środowisk zróżnicowanych pod względem kulturowym lub z ograniczoną znajomością języka polskiego;
13.	odpowiedzialnie organizować pracę szkolną oraz pozaszkolną ucznia, z poszanowaniem jego prawa do odpoczynku;
14.	skutecznie realizować działania wspomagające uczniów w świadomym i odpowiedzialnym podejmowaniu decyzji edukacyjnych i zawodowych;
15.	poprawnie posługiwać się językiem polskim i poprawnie oraz adekwatnie do wieku uczniów posługiwać się terminologią przedmiotu;
16.	posługiwać się aparatem mowy zgodnie z zasadami emisji głosu;
17.	udzielać pierwszej pomocy;
18.	samodzielnie rozwijać wiedzę i umiejętności pedagogiczne z wykorzystaniem różnych źródeł, w tym obcojęzycznych, i technologii.

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

1.	posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka;
2.	budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami ucznia, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej;
3.	porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej, dialogowego rozwiązywania konfliktów oraz tworzenia dobrej atmosfery dla komunikacji w klasie szkolnej i poza nią;
4.	podejmowania decyzji związanych z organizacją procesu kształcenia w edukacji włączającej;
5.	rozpoznawania specyfiki środowiska lokalnego i podejmowania współpracy na rzecz dobra uczniów i tego środowiska;
6.	projektowania działań zmierzających do rozwoju szkoły lub placówki systemu oświaty oraz stymulowania poprawy jakości pracy tych instytucji;
7.	pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami uczniów i innymi członkami społeczności szkolnej i lokalnej.

SZCZEGÓŁOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ

D/E. Przygotowanie dydaktyczne do nauczania pierwszego lub kolejnego przedmiotu lub prowadzenia pierwszych lub kolejnych zajęć

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

D.1/E.1.W1.	miejsce danego przedmiotu lub rodzaju zajęć w ramowych planach nauczania na poszczególnych etapach edukacyjnych;
D.1/E.1.W2.	podstawę programową danego przedmiotu, cele kształcenia i treści nauczania przedmiotu lub prowadzonych zajęć na poszczególnych etapach edukacyjnych, przedmiot lub rodzaj zajęć w kontekście wcześniejszego i dalszego kształcenia, strukturę wiedzy w zakresie przedmiotu nauczania lub prowadzonych zajęć oraz kompetencje kluczowe i ich kształtowanie w ramach nauczania przedmiotu lub prowadzenia zajęć;
D.1/E.1.W3.	integrację wewnątrz- i międzyprzedmiotową; zagadnienia związane z programem nauczania – tworzenie i modyfikację, analizę, ocenę, dobór i zatwierdzanie oraz zasady projektowania procesu kształcenia oraz rozkładu materiału;

D.1/E.1.W4.	kompetencje merytoryczne, dydaktyczne i wychowawcze nauczyciela, w tym potrzebę zawodowego rozwoju, także z wykorzystaniem technologii informacyjno-komunikacyjnej, oraz dostosowywania sposobu komunikowania się do poziomu rozwoju uczniów i stymulowania aktywności poznawczej uczniów, w tym kreowania sytuacji dydaktycznych; znaczenie autorytetu nauczyciela oraz zasady interakcji ucznia i nauczyciela w toku lekcji; moderowanie interakcji między uczniami; rolę nauczyciela jako popularyzatora wiedzy oraz znaczenie współpracy nauczyciela w procesie dydaktycznym z rodzicami lub opiekunami uczniów, pracownikami szkoły i środowiskiem pozaszkolnym;
D.1/E.1.W5.	konwencjonalne i niekonwencjonalne metody nauczania, w tym metody aktywizujące i metodę projektów, proces uczenia się przez działanie, odkrywanie lub dociekanie naukowe oraz pracę badawczą ucznia, a także zasady doboru metod nauczania typowych dla danego przedmiotu lub rodzaju zajęć;
D.1/E.1.W6.	metodykę realizacji poszczególnych treści kształcenia w obrębie przedmiotu lub zajęć – rozwiązania merytoryczne i metodyczne, dobre praktyki, dostosowanie oddziaływań do potrzeb i możliwości uczniów lub grup uczniowskich o różnym potencjale i stylu uczenia się, typowe dla przedmiotu lub rodzaju zajęć błędy uczniowskie, ich rolę i sposoby wykorzystania w procesie dydaktycznym;
D.1/E.1.W7.	organizację pracy w klasie szkolnej i grupach: potrzebę indywidualizacji nauczania, zagadnienie nauczania interdyscyplinarnego, formy pracy specyficzne dla danego przedmiotu lub rodzaju zajęć: wycieczki, zajęcia terenowe i laboratoryjne, doświadczenia i konkursy oraz zagadnienia związane z pracą domową;
D.1/E.1.W8.	sposoby organizowania przestrzeni klasy szkolnej, z uwzględnieniem zasad projektowania uniwersalnego: środki dydaktyczne (podręczniki i pakiety edukacyjne), pomoce dydaktyczne – dobór i wykorzystanie zasobów edukacyjnych, w tym elektronicznych i obcojęzycznych, edukacyjne zastosowania mediów i technologii informacyjno-komunikacyjnej; myślenie komputacyjne w rozwiązywaniu problemów w zakresie nauczanego przedmiotu lub prowadzonych zajęć; potrzebę wyszukiwania, adaptacji i tworzenia elektronicznych zasobów edukacyjnych i projektowania multimediów;
D.1/E.1.W9.	metody kształcenia w odniesieniu do nauczanego przedmiotu lub prowadzonych zajęć, a także znaczenie kształtowania postawy odpowiedzialnego i krytycznego wykorzystywania mediów cyfrowych oraz poszanowania praw własności intelektualnej;
D.1/E.1.W10.	rolę diagnozy, kontroli i oceniania w pracy dydaktycznej; ocenianie i jego rodzaje: ocenianie bieżące, semestralne i roczne, ocenianie wewnętrzne i zewnętrzne; funkcje oceny;
D.1/E.1.W11.	egzaminy kończące etap edukacyjny i sposoby konstruowania testów, sprawdzianów oraz innych narzędzi przydatnych w procesie oceniania uczniów w ramach nauczanego przedmiotu;
D.1/E.1.W12.	diagnozę wstępną grupy uczniowskiej i każdego ucznia w kontekście nauczanego przedmiotu lub prowadzonych zajęć oraz sposoby wspomagania rozwoju poznawczego uczniów; potrzebę kształtowania pojęć, postaw, umiejętności praktycznych, w tym rozwiązywania problemów, i wykorzystywania wiedzy; metody i techniki skutecznego uczenia się; metody strukturyzacji wiedzy oraz konieczność powtarzania i utrwalania wiedzy i umiejętności;
D.1/E.1.W13.	znaczenie rozwijania umiejętności osobistych i społeczno-emocjonalnych uczniów: potrzebę kształtowania umiejętności współpracy uczniów, w tym grupowego rozwiązywania problemów oraz budowania systemu wartości i rozwijania postaw etycznych uczniów, a także kształtowania kompetencji komunikacyjnych i nawyków kulturalnych;
D.1/E.1.W14.	warsztat pracy nauczyciela; właściwe wykorzystanie czasu lekcji przez ucznia i nauczyciela; zagadnienia związane ze sprawdzaniem i ocenianiem jakości kształcenia oraz jej ewaluacją, a także z koniecznością analizy i oceny własnej pracy dydaktyczno-wychowawczej;
D.1/E.1.W15.	potrzebę kształtowania u ucznia pozytywnego stosunku do nauki, rozwijania ciekawości, aktywności i samodzielności poznawczej, logicznego i krytycznego myślenia, kształtowania motywacji do uczenia się danego przedmiotu i nawyków systematycznego uczenia się, korzystania z różnych źródeł wiedzy, w tym z Internetu, oraz przygotowania ucznia do uczenia się przez całe życie przez stymulowanie go do samodzielnej pracy.
W zakresie umiejętności absolwent potrafi:	
D.1/E.1.U1.	identyfikować typowe zadania szkolne z celami kształcenia, w szczególności z wymaganiami ogólnymi podstawy programowej, oraz z kompetencjami kluczowymi;
D.1/E.1.U2.	przeanalizować rozkład materiału;

D.1/E.1.U3.	identyfikować powiązania treści nauczanego przedmiotu lub prowadzonych zajęć z innymi treściami nauczania;
D.1/E.1.U4.	dostosować sposób komunikacji do poziomu rozwojowego uczniów;
D.1/E.1.U5.	kreować sytuacje dydaktyczne służące aktywności i rozwojowi zainteresowań uczniów oraz popularyzacji wiedzy;
D.1/E.1.U6.	podejmować skuteczną współpracę w procesie dydaktycznym z rodzicami lub opiekunami uczniów, pracownikami szkoły i środowiskiem pozaszkolnym;
D.1/E.1.U7.	dobierać metody pracy klasy oraz środki dydaktyczne, w tym z zakresu technologii informacyjno-komunikacyjnej, aktywizujące uczniów i uwzględniające ich zróżnicowane potrzeby edukacyjne;
D.1/E.1.U8.	merytorycznie, profesjonalnie i rzetelnie oceniać pracę uczniów wykonywaną w klasie i w domu;
D.1/E.1.U9.	skonstruować sprawdzian służący ocenie danych umiejętności uczniów;
D.1/E.1.U10.	rozpoznać typowe dla nauczanego przedmiotu lub prowadzonych zajęć błędy uczniowskie i wykorzystać je w procesie dydaktycznym;
D.1/E.1.U11.	przeprowadzić wstępną diagnozę umiejętności ucznia.
W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:	
D.1/E.1.K1.	adaptowania metod pracy do potrzeb i różnych stylów uczenia się uczniów;
D.1/E.1.K2.	popularyzowania wiedzy wśród uczniów i w środowisku szkolnym oraz pozaszkolnym;
D.1/E.1.K3.	zachęcania uczniów do podejmowania prób badawczych oraz systematycznej aktywności fizycznej;
D.1/E.1.K4.	promowania odpowiedzialnego i krytycznego wykorzystywania mediów cyfrowych oraz poszanowania praw własności intelektualnej;
D.1/E.1.K5.	kształtowania umiejętności współpracy uczniów, w tym grupowego rozwiązywania problemów;
D.1/E.1.K6.	budowania systemu wartości i rozwijania postaw etycznych uczniów oraz kształtowania ich kompetencji komunikacyjnych i nawyków kulturalnych;
D.1/E.1.K7.	rozwijania u uczniów ciekawości, aktywności i samodzielności poznawczej oraz logicznego i krytycznego myślenia;
D.1/E.1.K8.	kształtowania nawyku systematycznego uczenia się i korzystania z różnych źródeł wiedzy, w tym z Internetu;
D.1/E.1.K9.	stymulowania uczniów do uczenia się przez całe życie przez samodzielną pracę.
D.2/E.2. Praktyki zawodowe	
W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:	
D.2/E.2.W1.	zadania dydaktyczne realizowane przez szkołę lub placówkę systemu oświaty;
D.2/E.2.W2.	sposób funkcjonowania oraz organizację pracy dydaktycznej szkoły lub placówki systemu oświaty;
D.2/E.2.W3.	rodzaje dokumentacji działalności dydaktycznej prowadzonej w szkole lub placówce systemu oświaty.
W zakresie umiejętności absolwent potrafi:	
D.2/E.2.U1.	wyciągnąć wnioski z obserwacji pracy dydaktycznej nauczyciela, jego interakcji z uczniami oraz sposobu planowania i przeprowadzania zajęć dydaktycznych; aktywnie obserwować stosowane przez nauczyciela metody i formy pracy oraz wykorzystywane pomoce dydaktyczne, a także sposoby oceniania uczniów oraz zadawania i sprawdzania pracy domowej;
D.2/E.2.U2.	zaplanować i przeprowadzić pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych serię lekcji lub zajęć;
D.2/E.2.U3.	analizować, przy pomocy opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia w zakresie przygotowania psychologiczno-pedagogicznego, sytuacje i zdarzenia pedagogiczne zaobserwowane lub doświadczane w czasie praktyk.
W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:	
D.2/E.2.K1.	skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych i nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy dydaktycznej oraz rozwijania umiejętności wychowawczych.

Uwaga!

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 25 lipca 2019 roku w sprawie standardu przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela, wybór specjalności nauczycielskiej jest możliwy po udokumentowaniu wcześniejszego osiągnięcia poniższych efektów uczenia się z zakresu przygotowania psychologiczno-pedagogicznego oraz podstaw dydaktyki i emisji głosu. Brakujące efekty można osiągnąć uczęszczając dodatkowo na wybrane zajęcia ze studentami I stopnia studiów (podania w tej

sprawie, poprzedzone opinią Wydziałowego Koordynatora ds. Studiów Nauczycielskich, należy kierować do Prodziekana ds. Studenckich).

SZCZEGÓŁOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Przygotowanie psychologiczno-pedagogiczne	
B.1. Psychologia	
W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:	
B.1.W1.	podstawowe pojęcia psychologii: procesy poznawcze, spostrzeganie, odbiór i przetwarzanie informacji, mowę i język, myślenie i rozumowanie, uczenie się i pamięć, rolę uwagi, emocje i motywacje w procesach regulacji zachowania, zdolności i uzdolnienia, psychologię różnic indywidualnych – różnice w zakresie inteligencji, temperamentu, osobowości i stylu poznawczego;
B.1.W2.	proces rozwoju ucznia w okresie dzieciństwa, adolescencji i wczesnej dorosłości: rozwój fizyczny, motoryczny i psychoseksualny, rozwój procesów poznawczych (myślenie, mowa, spostrzeganie, uwaga i pamięć), rozwój społeczno-emocjonalny i moralny, zmiany fizyczne i psychiczne w okresie dojrzewania, rozwój wybranych funkcji psychicznych, normę rozwojową, rozwój i kształtowanie osobowości, rozwój w kontekście wychowania, zaburzenia w rozwoju podstawowych procesów psychicznych, teorie integralnego rozwoju ucznia, dysharmonie i zaburzenia rozwojowe u uczniów, zaburzenia zachowania, zagadnienia: nieśmiałości i nadpobudliwości, szczególnych uzdolnień, zaburzeń funkcjonowania w okresie dorastania, obniżenia nastroju, depresji, krystalizowania się tożsamości, dorosłości, identyfikacji z nowymi rolami społecznymi, a także kształtowania się stylu życia;
B.1.W3.	teorię spostrzegania społecznego i komunikacji: zachowania społeczne i ich uwarunkowania, sytuację interpersonalną, empatię, zachowania asertywne, agresywne i uległe, postawy, stereotypy, uprzedzenia, stres i radzenie sobie z nim, porozumiewanie się ludzi w instytucjach, reguły współdziałania, procesy komunikowania się, bariery w komunikowaniu się, media i ich wpływ wychowawczy, style komunikowania się uczniów i nauczyciela, bariery w komunikowaniu się w klasie, różne formy komunikacji – autoprezentację, aktywne słuchanie, efektywne nadawanie, komunikację niewerbalną, porozumiewanie się emocjonalne w klasie, porozumiewanie się w sytuacjach konfliktowych;
B.1.W4.	proces uczenia się: modele uczenia się, w tym koncepcje klasyczne i współczesne ujęcia w oparciu o wyniki badań neuropsychologicznych, metody i techniki uczenia się z uwzględnieniem rozwijania metapoznania, trudności w uczeniu się, ich przyczyny i strategie ich przewyższania, metody i techniki identyfikacji oraz wspomagania rozwoju uzdolnień i zainteresowań, bariery i trudności w procesie komunikowania się, techniki i metody usprawniania komunikacji z uczniem oraz między uczniami;
B.1.W5.	zagadnienia autorefleksji i samorozwoju: zasoby własne w pracy nauczyciela – identyfikacja i rozwój, indywidualne strategie radzenia sobie z trudnościami, stres i nauczycielskie wypalenie zawodowe.
W zakresie umiejętności absolwent potrafi:	
B.1.U1.	obserwować procesy rozwojowe uczniów;
B.1.U2.	obserwować zachowania społeczne i ich uwarunkowania;
B.1.U3.	skutecznie i świadomie komunikować się;
B.1.U4.	porozumieć się w sytuacji konfliktowej;
B.1.U5.	rozpoznawać bariery i trudności uczniów w procesie uczenia się;
B.1.U6.	identyfikować potrzeby uczniów w rozwoju uzdolnień i zainteresowań;
B.1.U7.	radzić sobie ze stresem i stosować strategie radzenia sobie z trudnościami;
B.1.U8.	zaplanować działania na rzecz rozwoju zawodowego na podstawie świadomej autorefleksji i informacji zwrotnej od innych osób.
W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:	
B.1.K1.	autorefleksji nad własnym rozwojem zawodowym;
B.1.K2.	wykorzystania zdobytej wiedzy psychologicznej do analizy zdarzeń pedagogicznych.
B.2. Pedagogika	

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:	
B.2.W1.	system oświaty: organizację i funkcjonowanie systemu oświaty, podstawowe zagadnienia prawa oświatowego, krajowe i międzynarodowe regulacje dotyczące praw człowieka, dziecka, ucznia oraz osób z niepełnosprawnościami, znaczenie pozycji szkoły jako instytucji edukacyjnej, funkcje i cele edukacji szkolnej, modele współczesnej szkoły, pojęcie ukrytego programu szkoły, alternatywne formy edukacji, zagadnienie prawa wewnątrzszkolnego, podstawę programową w kontekście programu nauczania oraz działania wychowawczo-profilaktyczne, tematykę oceny jakości działalności szkoły lub placówki systemu oświaty;
B.2.W2.	rolę nauczyciela i koncepcje pracy nauczyciela: etykę zawodową nauczyciela, nauczycielską pragmatykę zawodową – prawa i obowiązki nauczycieli, zasady odpowiedzialności prawnej opiekuna, nauczyciela, wychowawcy i za bezpieczeństwo oraz ochronę zdrowia uczniów, tematykę oceny jakości pracy nauczyciela, zasady projektowania ścieżki własnego rozwoju zawodowego, rolę początkującego nauczyciela w szkolnej rzeczywistości, uwarunkowania sukcesu w pracy nauczyciela oraz choroby związane z wykonywaniem zawodu nauczyciela;
B.2.W3.	wychowanie w kontekście rozwoju: ontologiczne, aksjologiczne i antropologiczne podstawy wychowania; istotę i funkcje wychowania oraz proces wychowania, jego strukturę, właściwości i dynamikę; pomoc psychologiczno-pedagogiczną w szkole – regulacje prawne, formy i zasady udzielania wsparcia w placówkach systemu oświaty, a także znaczenie współpracy rodziny ucznia i szkoły oraz szkoły ze środowiskiem pozaszkolnym;
B.2.W4.	zasady pracy opiekuńczo-wychowawczej nauczyciela: obowiązki nauczyciela jako wychowawcy klasy, metodykę pracy wychowawczej, program pracy wychowawczej, style kierowania klasą, ład i dyscyplinę, poszanowanie godności dziecka, ucznia lub wychowanka, różnicowanie, indywidualizację i personalizację pracy z uczniami, funkcjonowanie klasy szkolnej jako grupy społecznej, procesy społeczne w klasie, rozwiązywanie konfliktów w klasie lub grupie wychowawczej, animowanie życia społeczno-kulturalnego klasy, wspieranie samorządności i autonomii uczniów, rozwijanie u dzieci, uczniów lub wychowanków kompetencji komunikacyjnych i umiejętności społecznych niezbędnych do nawiązywania poprawnych relacji; pojęcia integracji i inkluzji; sytuację dziecka z niepełnosprawnością fizyczną i intelektualną w szkole ogólnodostępnej, problemy dzieci z zaburzeniami ze spektrum autyzmu i ich funkcjonowanie, problemy dzieci zaniedbanych i pozbawionych opieki oraz szkolną sytuację dzieci z doświadczeniem migracyjnym; problematykę dziecka w sytuacji kryzysowej lub traumatycznej; zagrożenia dzieci i młodzieży: zjawiska agresji i przemocy, w tym agresji elektronicznej, oraz uzależnień, w tym od środków psychoaktywnych i komputera, a także zagadnienia związane z grupami nieformalnymi, podkulturami młodzieżowymi i sektami;
B.2.W5.	sytuację uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi: specjalne potrzeby edukacyjne uczniów i ich uwarunkowania (zakres diagnozy funkcjonalnej, metody i narzędzia stosowane w diagnozie), konieczność dostosowywania procesu kształcenia do specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów (projektowanie wsparcia, konstruowanie indywidualnych programów) oraz tematykę oceny skuteczności wsparcia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi;
B.2.W6.	zasady pracy z uczniem z trudnościami w uczeniu się; przyczyny i przejawy trudności w uczeniu się, zapobieganie trudnościom w uczeniu się i ich wczesne wykrywanie, specyficzne trudności w uczeniu się – dysleksja, dysgrafia, dysortografia i dyskalkulia oraz trudności w uczeniu się wynikające z dysfunkcji sfery percepcyjno-motorycznej oraz zaburzeń rozwoju zdolności, w tym językowych i arytmetycznych, i sposoby ich przezwyciężania; zasady dokonywania diagnozy nauczycielskiej i techniki diagnostyczne w pedagogice;
B.2.W7.	doradztwo zawodowe: wspomaganie ucznia w projektowaniu ścieżki edukacyjno- -zawodowej, metody i techniki określania potencjału ucznia oraz potrzebę przygotowania uczniów do uczenia się przez całe życie.
W zakresie umiejętności absolwent potrafi:	
B.2.U1.	wybrać program nauczania zgodny z wymaganiami podstawy programowej i dostosować go do potrzeb edukacyjnych uczniów;
B.2.U2.	zaprojektować ścieżkę własnego rozwoju zawodowego;
B.2.U3.	formułować oceny etyczne związane z wykonywaniem zawodu nauczyciela;
B.2.U4.	nawiązywać współpracę z nauczycielami oraz ze środowiskiem pozaszkolnym;
B.2.U5.	rozpoznawać sytuację zagrożeń i uzależnień uczniów;

B.2.U6.	zdiagnozować potrzeby edukacyjne ucznia i zaprojektować dla niego odpowiednie wsparcie;
B.2.U7.	określić przybliżony potencjał ucznia i doradzić mu ścieżkę rozwoju.
W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:	
B.2.K1.	okazywania empatii uczniom oraz zapewniania im wsparcia i pomocy;
B.2.K2.	profesjonalnego rozwiązywania konfliktów w klasie szkolnej lub grupie wychowawczej;
B.2.K3.	samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej;
B.2.K4.	współpracy z nauczycielami i specjalistami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy.
B.3. Praktyki zawodowe	
W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:	
B.3.W1.	zadania charakterystyczne dla szkoły lub placówki systemu oświaty oraz środowisko, w jakim one działają;
B.3.W2.	organizację, statut i plan pracy szkoły, program wychowawczo-profilaktyczny oraz program realizacji doradztwa zawodowego;
B.3.W3.	zasady zapewniania bezpieczeństwa uczniom w szkole i poza nią.
W zakresie umiejętności absolwent potrafi:	
B.3.U1.	wyciągać wnioski z obserwacji pracy wychowawcy klasy, jego interakcji z uczniami oraz sposobu, w jaki planuje i przeprowadza zajęcia wychowawcze;
B.3.U2.	wyciągać wnioski z obserwacji sposobu integracji działań opiekuńczo-wychowawczych i dydaktycznych przez nauczycieli przedmiotów;
B.3.U3.	wyciągać wnioski, w miarę możliwości, z bezpośredniej obserwacji pracy rady pedagogicznej i zespołu wychowawców klas;
B.3.U4.	wyciągać wnioski z bezpośredniej obserwacji pozalekcyjnych działań opiekuńczo-wychowawczych nauczycieli, w tym podczas dyżurów na przerwach międzylekcyjnych i zorganizowanych wyjść grup uczniowskich;
B.3.U5.	zaplanować i przeprowadzić zajęcia wychowawcze pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych;
B.3.U6.	analizować, przy pomocy opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia w zakresie przygotowania psychologiczno-pedagogicznego, sytuacje i zdarzenia pedagogiczne zaobserwowane lub doświadczane w czasie praktyk.
W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:	
B.3.K1.	skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych i z nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy.
C. Podstawy dydaktyki i emisja głosu	
W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:	
C.W1.	usytuowanie dydaktyki w zakresie pedagogiki, a także przedmiot i zadania współczesnej dydaktyki oraz relację dydaktyki ogólnej do dydaktyk szczegółowych;
C.W2.	zagadnienie klasy szkolnej jako środowiska edukacyjnego: style kierowania klasą, problem ładu i dyscypliny, procesy społeczne w klasie, integrację klasy szkolnej, tworzenie środowiska sprzyjającego postępom w nauce oraz sposób nauczania w klasie zróżnicowanej pod względem poznawczym, kulturowym, statusu społecznego lub materialnego;
C.W3.	współczesne koncepcje nauczania i cele kształcenia – źródła, sposoby ich formułowania oraz ich rodzaje; zasady dydaktyki, metody nauczania, treści nauczania i organizację procesu kształcenia oraz pracy uczniów;
C.W4.	zagadnienie lekcji jako jednostki dydaktycznej oraz jej budowę, modele lekcji i sztukę prowadzenia lekcji, a także style i techniki pracy z uczniami; interakcje w klasie; środki dydaktyczne;
C.W5.	konieczność projektowania działań edukacyjnych dostosowanych do zróżnicowanych potrzeb i możliwości uczniów, w szczególności możliwości psychofizycznych oraz tempa uczenia się, a także potrzebę i sposoby wyrównywania szans edukacyjnych, znaczenie odkrywania oraz rozwijania predyspozycji i uzdolnień oraz zagadnienia związane z przygotowaniem uczniów do udziału w konkursach i olimpiadach przedmiotowych; autonomię dydaktyczną nauczyciela;

C.W6.	sposoby i znaczenie oceniania osiągnięć szkolnych uczniów: ocenianie kształtujące w kontekście efektywności nauczania, wewnątrzszkolny system oceniania, rodzaje i sposoby przeprowadzania sprawdzianów i egzaminów zewnętrznych; tematykę oceny efektywności dydaktycznej nauczyciela i jakości działalności szkoły oraz edukacyjną wartość dodaną;
C.W7.	znaczenie języka jako narzędzia pracy nauczyciela: problematykę pracy z uczniami z ograniczoną znajomością języka polskiego lub zaburzeniami komunikacji językowej, metody porozumiewania się w celach dydaktycznych – sztukę wykładania i zadawania pytań, sposoby zwiększania aktywności komunikacyjnej uczniów, praktyczne aspekty wystąpień publicznych – poprawność językową, etykę języka, etykietę korespondencji tradycyjnej i elektronicznej oraz zagadnienia związane z emisją głosu – budowę, działanie i ochronę narządu mowy i zasady emisji głosu.
W zakresie umiejętności absolwent potrafi:	
C.U1.	zidentyfikować potrzeby dostosowania metod pracy do klasy zróżnicowanej pod względem poznawczym, kulturowym, statusu społecznego lub materialnego;
C.U2.	zaprojektować działania służące integracji klasy szkolnej;
C.U3.	dobierać metody nauczania do nauczanych treści i zorganizować pracę uczniów;
C.U4.	wybrać model lekcji i zaprojektować jej strukturę;
C.U5.	zaplanować pracę z uczniem zdolnym, przygotowującą go do udziału w konkursie przedmiotowym lub współzawodnictwie sportowym;
C.U6.	dokonać oceny pracy ucznia i zaprezentować ją w formie oceny kształtującej;
C.U7.	posługiwać się zgodnie z zasadami aparatem emisji głosu;
C.U8.	poprawnie posługiwać się językiem polskim.
W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:	
C.K1.	twórczego poszukiwania najlepszych rozwiązań dydaktycznych sprzyjających postępom uczniów;
C.K2.	skutecznego korygowania swoich błędów językowych i doskonalenia aparatu emisji głosu.

Część B) programu studiów

Opis procesu prowadzącego do uzyskania efektów uczenia się

Wydział prowadzący studia:	Wydział Humanistyczny
Kierunek, na którym są prowadzone studia:	filologia polska
Poziom studiów:	studia drugiego stopnia
Poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji:	poziom 7
Profil studiów:	ogólnoakademicki
Przyporządkowanie kierunku do dyscypliny naukowej lub artystycznej (dyscyplin), do których odnoszą się efekty uczenia się:	Dyscyplina: literaturoznawstwo (61%), językoznawstwo (39%) Dyscyplina wiodąca: literaturoznawstwo
Forma studiów:	studia stacjonarne
Liczba semestrów:	4
Liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie:	120
Łączna liczba godzin zajęć dydaktycznych:	840
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom:	magister
Wskazanie związku programu studiów z misją i strategią UMK:	Program studiów kierunku filologia polska nawiązuje do Strategii Rozwoju Uniwersytetu Mikołaja Kopernika na lata 2021 – 2026, szczególnie w punktach dotyczących utrzymania wysokiej pozycji UMK w zakresie prowadzonych badań naukowych – z obszaru nauka – oraz w punktach dotyczących ciągłego podnoszenia jakości nauczania oraz uatrakcyjniania oferty dydaktycznej – z obszaru kształcenie.

Przedmioty/grupy zajęć wraz z zakładanymi efektami uczenia się

Grupy przedmiotów	Przedmiot	Zakładane efekty uczenia się	Formy i metody kształcenia zapewniające osiągnięcie efektów uczenia się	Sposoby weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta
Grupa przedmiotów I – Grupa przedmiotów literaturoznawczych	Historia literatury	K_W04, K_W05, K_W06, K_W07, K_W08, K_W09	Metody dydaktyczne eksponujące: pokaz	Forma określona przez prowadzącego: 1. test końcowy, 2. referat, 3. praca zaliczeniowa, semestralna, 4. egzamin ustny lub
	Metodologia badań literackich			
	Literatura powszechna	K_U01, K_U02, K_U05, K_U06, K_U07, K_U08, K_U10, K_U11, K_U12, K_U13	Metody dydaktyczne podające: wykład informacyjny, wykład konwersacyjny, wykład	
	Warsztaty pisanie tekstów krytycznych i naukowych			
	Antropologia literatury	K_K01, K_K02, K_K03, K_K04,		

		K_K05, K_K06 student zna w stopniu pogłębionym wybrane problemy literackie oraz trafnie dobiera i stosuje metody do ich analizy	problemowy Metody dydaktyczne poszukujące: ćwiczeniowa, projektu, referatu	pisemny
Grupa przedmiotów II – Grupa przedmiotów językoznawczych	Metodologia badań językoznawczych	K_W01, K_W02, K_W03, K_W07, K_W08, K_W10	Metody dydaktyczne eksponujące: pokaz	Forma określona przez prowadzącego: 1. test końcowy, 2. referat, 3. praca zaliczeniowa, semestralna, 4. egzamin ustny lub pisemny
	Pragmatyka językowa	K_U01, K_U02, K_U03, K_U04, K_U06, K_U07, K_U12	Metody dydaktyczne podające: wykład informacyjny, wykład konwersacyjny, wykład problemowy	
	Teoria tekstu	K_K01, K_K02, K_K05, K_K07 student zna w stopniu pogłębionym wybrane problemy językowe oraz trafnie dobiera i stosuje metody do ich analizy	Metody dydaktyczne poszukujące: ćwiczeniowa, projektu, referatu	
Grupa przedmiotów III – Grupa przedmiotów specjalnościowych				
(A) specjalność nowe edytorstwo i copywriting	Kreatywność i innowacyjność	K_W02, K_W07, K_W09, K_W10, K_W11, K_W12, K_W13	Metody dydaktyczne eksponujące: pokaz	Forma określona przez prowadzącego: 1. test końcowy, 2. referat, 3. praca zaliczeniowa, semestralna, 4. egzamin ustny lub pisemny
	Reklama			
	Twórcze pisanie	K_U02, K_U03, K_U04, K_U05, K_U10, K_U11, K_U12, K_U13, K_U14	Metody dydaktyczne podające: wykład informacyjny, wykład konwersacyjny, wykład problemowy	
	Multimedia i grafika			
	Edytorstwo w przestrzeni cyfrowej			
	Językowe dylematy	K_K02, K_K03, K_K05, K_K06, K_K07, K_K08	Metody dydaktyczne poszukujące: ćwiczeniowa, projektu, referatu, laboratoryjna, projektu	
	Współczesne edycje dzieł literackich	zna w pogłębionym stopniu specyfikę wybranej specjalizacji – trafnie dobiera i stosuje metody opisu zagadnień z nią związanych oraz rozwiązuje kluczowe dla niej problemy		
	Historia wydawnictw w Polsce			
	Praktyki zawodowe			
(B) specjalność nauczycielska	Dydaktyka języka	Specjalność nauczycielska	Metody dydaktyczne	Forma określona przez

Uwaga! Realizacja zajęć dla specjalności nauczycielskiej możliwa jest po wcześniejszym zaliczeniu następujących przedmiotów: – wykłady z psychologii i pedagogiki (45 godzin + 45 godzin) – ćwiczenia z psychologii i pedagogiki (45 godzin + 45 godzin) – wykład z podstaw dydaktyki i ćwiczenia z emisji głosu (30 godzin + 30 godzin) – praktyki pedagogiczne (30 godzin) Student może uzupełnić wymienione zajęcia ze studentami I stopnia studiów	polskiego	Efekty uczenia się zostały ściśle określone w Rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 25 lipca 2019 r. w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela Poniższe efekty uczenia się odnoszą się do wiedzy z zakresu przygotowania dydaktycznego (dydaktyki przedmiotu oraz praktyk zawodowych) niezbędnych do wykonywania zawodu nauczyciela języka polskiego. D.1/E.1.W1., D.1/E.1.W2., D.1/E.1.W3, D.1/E.1., D.1/E.1.W4, D.1/E.1.W5., D.1/E.1.W6, D.1/E.1.W7, D.1/E.1.W8, D.1/E.1.W9, D.1/E.1.W10, D.1/E.1.W11, D.1/E.1.W12, D.1/E.1.W13, D.1/E.1.W14, D.1/E.1.W15; D.2/E.2.W1., D.2/E.2.W2., D.2/E.2.W3. Poniższe efekty uczenia się odnoszą się do umiejętności z zakresu przygotowania dydaktycznego (dydaktyki przedmiotu oraz praktyk zawodowych) niezbędnych do wykonywania zawodu nauczyciela języka polskiego. D.1/E.1.U1., D.1/E.1.U2., D.1/E.1.U3., D.1/E.1.U4.	eksponujące: pokaz Metody dydaktyczne podające: wykład informacyjny, wykład konwersacyjny, wykład problemowy Metody dydaktyczne poszukujące: ćwiczeniowa, projektu, referatu, laboratoryjna, projektu	prowadzącego: 1. test końcowy, 2. referat, 3. praca zaliczeniowa, semestralna, 4. egzamin ustny lub pisemny
	Dydaktyka języka i literatury polskiej			
	Tradycyjna gramatyka języka polskiego			
	Literatura popularna i folklor polski			
	Praktyki metodyczne			

		D.1/E.1.U5., D.1/E.1.U6. D.1/E.1.U7., D.1/E.1.U8. D.1/E.1.U9., D.1/E.1.U10. D.1/E.1.U11; D.2/E.2.U1., D.2/E.2.U2. D.2/E.2.U3. Poniższe efekty uczenia się odnoszą się do kompetencji społecznych z zakresu przygotowania dydaktycznego (dydaktyki przedmiotu oraz praktyk zawodowych) niezbędnych do wykonywania zawodu nauczyciela języka polskiego. D.1/E.1.K1., D.1/E.1.K2. D.1/E.1.K3., D.1/E.1.K4. D.1/E.1.K5., D.1/E.1.K6. D.1/E.1.K7., D.1/E.1.K8. D.1/E.1.K9.; D.2/E.2.K1. Wymagane jest wcześniejsze osiągnięcie poniższych efektów uczenia się z zakresu przygotowania psychologiczno-pedagogicznego oraz podstaw dydaktyki i emisji głosu. Wiedza z zakresu przygotowania psychologiczno-pedagogicznego oraz podstaw dydaktyki i emisji głosu: B.1.W1., B.1.W2, B.1.W3., B.1.W4., B.1.W5.;		
--	--	--	--	--

		B.2.W1., B.2.W2., B.2.W3., B.2.W4., B.2.W5., B.2.W6., B.2.W7.; B.3.W1., B.3.W2, B.3.W3.; C.W1., C.W2., C.W3., C.W4., C.W5., C.W6., C.W7. Umiejętności z zakresu przygotowania psychologiczno- pedagogicznego oraz podstaw dydaktyki i emisji głosu: B.1.U1, B.1.U2, B.1.U3, B.1.U4, B.1.U5, B.1.U6, B.1.U7, B.1.U8; B.2.U1, B.2.U2, B.2.U3, B.2.U4, B.2.U5, B.2.U6, B.2.U7; B.3.U1, B.3.U2, B.3.U3, B.3.U4, B.3.U5, B.3.U6; C.U1, C.U2, C.U3, C.U4, C.U5, C.U6, C.U7, C.U8. Kompetencje społeczne z zakresu przygotowania psychologiczno- pedagogicznego oraz podstaw dydaktyki i emisji głosu: B.1.K1., B.1.K2.; B.2.K1., B.2.K2., B.2.K3., B.2.K4; B.3.1.K1; C.K1, C.K2, Efekty przypisane do tej grupy przedmiotów oparte są na standardzie kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela (Załączniki do rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 25 lipca 2019 r. (Dz. U. z 2024 r. poz. 453))		
--	--	--	--	--

		Dodatkowe efekty kierunkowe dla specjalności nauczycielskiej: K_W01, K_W04, K_W08, K_W09, K_W10 K_U01, K_U04, K_U07, K_U10, K_U12, K_U14 K_K01, K_K03, K_K04, K_K07 zna w pogłębionym stopniu specyfikę wybranej specjalizacji – trafnie dobiera i stosuje metody opisu zagadnień z nią związanych oraz rozwiązuje kluczowe dla niej problemy		
(C) specjalność nauczanie języka polskiego jako obcego	Wprowadzenie do glottodydaktyki polonistycznej	K_W01, K_W02, K_W03, K_W10, K_W11, K_W12	metody dydaktyczne podające: wykład informacyjny, wykład konwersacyjny, wykład problemowy metody dydaktyczne poszukujące: ćwiczeniowa, projektu, referatu, laboratoryjna, projektu, studium przypadku, obserwacji, giełda pomysłów	Forma określona przez prowadzącego, np.: 1. test końcowy, 2. referat, 3. praca zaliczeniowa, semestralna, 4. projekt, 5. wypowiedź ustna
	Problemy wielojęzyczności	K_U01, K_U02, K_U03, K_U04, K_U05, K_U07, K_U12, K_U13, K_U14		
	Język polski wśród języków świata			
	Zagadnienia gramatyczne w nauczaniu języka polskiego jako obcego	K_K01, K_K02, K_K03, K_K05, K_K06, K_K07		
	Metodyka nauczania polskiej wymowy	zna w pogłębionym stopniu specyfikę wybranej specjalizacji – trafnie dobiera i stosuje metody opisu zagadnień z nią związanych oraz rozwiązuje kluczowe dla niej problemy		
	Metodyka nauczania gramatyki			
	Metodyka nauczania słownictwa			
	Kultura, literatura i wiedza o Polsce w nauczaniu JPJO			
	Metodyka kształcenia sprawności receptywnych,			

	produktywnych i interakcyjnych Metodyka kształcenia kompetencji mediacyjnych Rola logopedy w nauczaniu języka obcego Problemy nauczania języków obcych dzieci na przykładzie języka polskiego jako obcego Planowanie dydaktyczne Certyfikacja i sposoby kontrolowania wyników nauczania Język edukacji szkolnej Języki specjalistyczne w nauczaniu JPJO Komunikacja międzykulturowa Praktyki			
Grupa przedmiotów IV – Grupa zajęć uzupełniających Wg treści programowych jest to	Sztuka występów publicznych Nowe media Nowa humanistyka Przedmiot z zakresu nauk społecznych	K_W05, K_W07, K_W11, K_W12, K_W13 K_U02, K_U03, K_U05, K_U06, K_U10, K_U11 K_K01, K_K06, K_K08 student rozumie związek problemów literaturoznawczych, językoznawczych i specjalistycznych z tłem społeczno-kulturowym oraz potrafi prezentować efekty swojej pracy za pomocą różnych kanałów komunikacyjnych	Metody dydaktyczne eksponujące: pokaz Metody dydaktyczne poszukujące: ćwiczeniowa, projektu, referatu	Forma określona przez prowadzącego: 1. test końcowy, 2. referat, 3. praca zaliczeniowa, semestralna, 4. egzamin ustny lub pisemny
Grupa przedmiotów V – Seminaria	Seminarium magisterskie	K_W09, K_W10, K_W11, K_W12	Metody dydaktyczne	

		K_U01, K_U03, K_U04, K_U06, K_U12, K_U14 K_K01, K_K06, K_K07 student potrafi z stopniu pogłębionym analizować wybrane problemy studiowanej specjalizacji oraz trafnie argumentuje formułowane sądy analityczne	eksponujące: pokaz Metody dydaktyczne poszukujące: ćwiczeniowa, projektu, referatu, seminaryjna	
Lektorat z języka obcego	Język obcy specjalistyczny	K_W02, K_U09, K_K01	Metody dydaktyczne poszukujące: ćwiczeniowa	Forma określona przez prowadzącego: egzamin ustny lub pisemny
Przedmiot dodatkowy	Elementy bezpieczeństwa i higieny pracy (szkolenie podstawowe)			
Praktyki				
Wymiar praktyk	20 godzin – na specjalności nowe edytorstwo i copywriting; 120 godzin na specjalności nauczycielskiej 50 godzin na specjalności nauczanie języka polskiego jako obcego			
Forma odbywania praktyk	Zasady i formy odbywania praktyk realizowanych na specjalności nowe edytorstwo i copywriting określa wydziałowy „Regulamin praktyk zawodowych”. Zasady i formy odbywania praktyk realizowanych na specjalności nauczycielskiej zostały określone w Rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 25 lipca 2019 r. w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela oraz w wydziałowym „Regulaminie praktyk zawodowych”. Zasady i formy odbywania praktyk realizowanych na specjalności <i>nauczanie języka polskiego jako obcego</i>: Praktyki obejmują: – obserwację zajęć języka polskiego jako obcego prowadzonych przez doświadczonych lektorów JPJO w wymiarze 24 x 45 minut; obserwacji mogą podlegać lekcje prowadzone w formie stacjonarnej (w klasie) lub zdalnej (na platformie MS Teams lub innej); – samodzielne prowadzenie zajęć w wymiarze 6 x 45 minut; lekcje mogą być prowadzone w formie stacjonarnej (w klasie) lub zdalnej; – przygotowanie pod okiem opiekuna praktyk konspektów prowadzonych zajęć, omówienie następnie ich przebiegu; analiza własnych kompetencji dydaktycznych – refleksja nad mocnymi stronami i obszarami wymagającymi doskonalenia (10 x 45 minut);			
Zasady odbywania praktyk				

		– zapoznanie się z funkcjonowaniem placówki edukacyjnej, w której są prowadzone zajęcia (m.in. organizacja kursów, egzaminów, zasady prowadzenia dokumentacji, struktura programów nauczania, prowadzenie zajęć pozalekcyjnych). Miejsca odbywania praktyk: Studium Kultury i Języka Polskiego dla Obcokrajowców UMK. Praktyki powinny być realizowane po ukończeniu pierwszego semestru zajęć specjalnościowych, tj. w semestrach od 2. do 4							
Szczegółowe wskaźniki punktacji ECTS									
Dyscypliny naukowe lub artystyczne, do których odnoszą się efekty uczenia się:									
	Dyscyplina naukowa lub artystyczna						Punkty ECTS		
							liczba	%	
1.	Literaturoznawstwo						31	61	
2.	Językoznawstwo						20	39	
Grupy przedmiotów zajęć	Przedmiot	Liczba punktów ECTS	Liczba ECTS w dyscyplinie:				Liczba punktów ECTS z zajęć do wyboru	Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje, realizując zajęcia związane z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów
			Literaturoznawstwo	Językoznawstwo	Inne				
Grupa przedmiotów I – Grupa przedmiotów literaturoznawczych	Historia literatury	3	3	0			0	2	3
	Metodologia badań literackich	9	9	0			0	7	9
	Literatura powszechna	5	5	0			0	3	5
	Warsztaty pisania tekstów krytycznych i naukowych	3	3	0			0	2	3
	Antropologia literatury	3	3	0			0	2	3
Grupa przedmiotów II – Grupa przedmiotów językoznawczych	Metodologia badań językoznawczych	9	0	9			0	7	9
	Pragmatyka językowa	2	0	2			0	1	2

	Teoria tekstu	3	0	3			0	2	3
Grupa przedmiotów III – Grupa przedmiotów specjalnościowych									
specjalność nowe edytorstwo i copywriting	Kreatywność i innowacyjność	2					2	1	1
	Reklama	2					2	1	1
	Twórcze pisanie	3					3	2	3
	Multimedia i grafika	3					3	2	3
	Edytorstwo w przestrzeni cyfrowej	2					2	1	2
	Językowe dylematy	2					2	1	2
	Współczesne edycje dzieł literackich	2					2	1	2
	Historia wydawnictw w Polsce	3					3	2	3
	Praktyki zawodowe	1					1	0	0
specjalność nauczycielska	Dydaktyka języka polskiego	10					10	6	7
	Dydaktyka języka i literatury polskiej	1,5					1,5	1	1,5
	Tradycyjna gramatyka języka polskiego	2					2	1	2
	Literatura popularna i folklor polski	1,5					1,5	1	1,5
	Praktyki metodyczne	5					5	0	0
specjalność nauczanie języka polskiego jako obcego	Wprowadzenie do glottodydaktyki polonistycznej	1					1	0,8	0
	Problemy wielojęzyczności	1					1	0,4	0
	Język polski wśród języków świata	1					1	0,4	0
	Zagadnienia gramatyczne w nauczaniu języka polskiego jako obcego	1					1	0,6	0
	Metodyka nauczania polskiej wymowy	1					1	0,6	0
	Metodyka nauczania	1					1	0,6	0

	gramatyki								
	Metodyka nauczania słownictwa	1					1	0,6	0
	Kultura, literatura i wiedza o Polsce w nauczaniu JPJO	2					2	1,2	0
	Metodyka kształcenia sprawności receptywnych, produktywnych i interakcyjnych	1					1	0,8	0
	Metodyka kształcenia kompetencji mediacyjnych	1					1	0,4	0
	Rola logopedy w nauczaniu języka obcego	1					1	0,4	0
	Problemy nauczania języków obcych dzieci na przykładzie języka polskiego jako obcego	1					1	0,4	0
	Planowanie dydaktyczne	1					1	0,4	0
	Certyfikacja i sposoby kontrolowania wyników nauczania	1					1	0,8	0
	Język edukacji szkolnej	1					1	0,4	0
	Języki specjalistyczne w nauczaniu JPJO	1					1	0,4	0
	Komunikacja międzykulturowa	1					1	0,4	0
	Praktyki	2					2	1,6	0
Grupa przedmiotów IV – Grupa zajęć uzupełniających	Sztuka występów publicznych	3	2	1			0	2	3
	Nowe media	2	1	1			0	1	2
	Nowa humanistyka	3	2	1			0	2	3
	Przedmiot z zakresu nauk społecznych	3			3		3	1	0
Grupa przedmiotów V – Seminaria	Seminarium magisterskie	49					49	22	49
Lektorat z języka obcego	Język obcy specjalistyczny	3	0	3			0	2	3
Przedmiot dodatkowy	Elementy bezpieczeństwa i	0							

	higieny pracy (szkolenie podstawowe)								
SUMA punktów ECTS		120	28	20	3		72	(A) 67 (B) 65 © 67,2	(A) 114 (B) 109 © 97
RAZEM (procentowy udział punktów ECTS):							60%	(A) 56% (B) 54% (C) 56%	(A) 95% (B) 91% (C) 81%

Studenci rozliczani są w systemie rocznym.

Grupy przedmiotów	Przedmiot	Treści programowe
Grupa przedmiotów I – Grupa przedmiotów literaturoznawczych	Metodologia badań literackich	Metodologia badań literackich ma uposażyć studentów w wiedzę niezbędną do dokonania odpowiednio sfunkcjonalizowanej analizy i interpretacji utworów literackich. Dzieło literackie jest zatem ujmowane z perspektywy epistemologicznej, a interpretacja dzieła literackiego, jako wymierny efekt jego poznania, postrzegana jest przez pryzmat metody i celu podjętych czynności poznawczych.
	Antropologia literatury	Antropologia literatury traktuje dzieło literackie jako zapis doświadczeń człowieka i świadectwo jego obrazu. Jako że i owe doświadczenia są różne, i możliwe sposoby jego ujęcia także – taka też, wielopostaciowa, jest również sama dyscyplina. Wykład ma za zadanie wprowadzić studentów w podstawowe pojęcia związane z antropologią literatury, a także podstawowe sposoby jej uprawiania. Szczególnie podkreślony zostanie aspekt badań uprawianych w Polsce.
	Historia literatury	W ramach konwersatorium poszczególni wykładowcy proponują autorskie bloki tematyczne poświęcone wybranym zagadnieniom z kręgu literatury różnych epok literackich.
	Literatura powszechna	Celem konwersatorium jest zapoznanie studentów z utworami z kanonu literatury światowej, ze szczególnym uwzględnieniem dzieł stanowiących konteksty dla literatury polskiej, kształtujących procesy jej tworzenia i odbioru.
	Warsztaty pisania tekstów krytycznych i naukowych	Celem zajęć jest rozwijanie i doskonalenie umiejętności poprawnego, sprawnego i komunikatywnego pisania tekstów naukowych, a także ich redagowania. Warsztaty mają wspierać przygotowanie studentów do napisania prac magisterskich. Jego celem jest analiza poprawnej konstrukcji pracy naukowej (artykułu i dłuższej formy, takiej jak magisterium), przypomnienie podstawowych zasad rzetelnego warsztatu naukowego oraz refleksja nad stawianiem interesujących pytań badawczych.

Grupa przedmiotów II – Grupa przedmiotów językoznawczych	Metodologia badań językoznawczych	Przedmiot obejmuje wprowadzenie do metodologii ogólnej nauk (w zakresie niezbędnym do rozumienia metodologii językoznawstwa), metodologię językoznawstwa (ujętego globalnie).
	Pragmatyka językowa	Zajęcia z pragmatyki językowej podzielone są na dwa bloki: teoretyczny i praktyczny. Głównym celem bloku teoretycznego jest zaznajomienie studentów z podstawowymi pojęciami pragmatyki językoznawczej. Zakres bloku praktycznego ustala prowadzący każdorazowo dla zajęć w cyklu.
	Teoria tekstu	Celem konwersatorium jest zapoznanie studentów z podstawowymi teoriami współczesnej tekstologii oraz przekładoznawstwa. Każde zagadnienie teoretyczne jest ilustrowane przykładami, studenci tworzą także teksty dla różnych odbiorców i przekształcają je zgodnie z założonym celem.
Grupa przedmiotów III – Grupa przedmiotów specjalnościowych		
(A) specjalność nowe edytorstwo i copywriting	Edytorstwo w przestrzeni cyfrowej	Laboratorium jest poświęcone oddziaływaniu bieżącej rewolucji technologicznej na rynek wydawniczy oraz krajobraz badawczy edytorstwa naukowego. Uczestnicy zajęć nauczą się czerpać korzyści z dynamicznego rozwoju narzędzi cyfrowych – z poszanowaniem etosu wypracowanego przez badaczy i praktyków epoki analogowej.
	Kreatywność i innowacyjność	Zajęcia poświęcone są problematyce kreatywności i innowacyjności rozumianymi jako uporządkowany proces generowania pomysłów i nowych rozwiązań w konkretnych sytuacjach lub w odniesieniu do konkretnego tematu. Są one ukierunkowane na działania związane z copywritingiem, co nie oznacza, że ograniczają się do tego kręgu tematów i działań. Innymi słowy zadaniem zajęć jest nauczanie studentów stosowania tych procesów w różnych sytuacjach zawodowych. W I części semestru studenci zapoznają się z problematyką kreatywności i innowacyjności od strony teoretycznej wspartej ćwiczeniami praktycznym (8 zajęć), a w II części semestru realizują projekt (7 zajęć). Podzieleni na zespoły rozwiązują kreatywnie wybrany problem odnoszący się do rzeczywistości uniwersyteckiej lub społecznej.
	Językowe dylematy	Celem przedmiotu jest doskonalenie umiejętności krytycznego podejścia do pracy z tekstem i umiejętności praktycznego zastosowania zasad poprawności językowej w pracy redaktora.
	Współczesne edycje dzieł literackich	Zajęcia mają charakter konwersatoryjny. Ich problematyka dotyczy edycji dzieł literackich drugiej połowy XX wieku i początku XXI. Przedmiotem analiz i dyskusji są konkretne rozwiązania edytorskie zarówno w książkach drukowanych, jak i elektronicznych.
	Reklama	Zajęcia warsztatowe, w tym zdalne, z reklamy służą zapoznaniu studentów ze sposobami opracowywania i tworzenia reklam w zależności od medium i grupy docelowej, do której trafić ma dany przekaz. Reklama obejmuje blok zagadnień kluczowych dla umiejętnego i skutecznego tworzenia tekstów reklamowych – od haseł, poprzez scenariusze spotów radiowych i telewizyjnych, aż po tworzenie nowych nazw (branding). Zajęcia są poświęcone zarówno

		aspektowi pisarskiemu pracy copywritera, jak i sferze koncepcyjnej, kluczowej dla opracowania pomysłów kampanii czy nietypowych działań reklamowych.
	Twórcze pisanie	Zasadniczym celem zajęć „Twórcze pisanie” jest kształtowanie kreatywnej postawy wobec wyzwań stanowiących tekstami literackimi i literaturoznawczymi, a także filmem fabularnym „Jack Strong”. Dlatego nie będzie ‘stawiania kropek nad i’. W ramach zajęć ich uczestnicy będą poznawać przeplatanie się dwóch dyscyplin: literaturoznawczej i kulturoznawczej. Zarazem tematem pracy zaliczeniowej zostaną przymuszeni, aby „ćwiczeniem wyobraźni” przynajmniej wstępnie zmierzyć się z filmową kuchnią.
	Historia wydawnictw w Polsce	Zajęcia mają charakter laboratorium. Ich głównym celem jest zapoznanie studenta z najważniejszymi aspektami funkcjonowania współczesnych wydawnictw. Zajęcia dotyczą przede wszystkim działalności promocyjnej i dystrybucyjnej firmy wydawniczej. Szczególny akcent został położony na wiedzę praktyczną.
	Multimedia i grafika	W czasie warsztatów studenci zapoznają się z głównymi zagadnieniami projektowania graficznego, mają zarazem możliwość zdobycia podstawowych umiejętności praktycznych umożliwiających samodzielne przygotowanie projektów graficznych.
	Praktyki zawodowe	Praktyki zawodowe mają na celu przygotowanie osób studiujących do pracy w dyscyplinie związanej z kierunkiem studiów oraz praktyczne zastosowanie i wypróbowanie wiedzy, umiejętności oraz kompetencji nabytych w ramach studiów.
(B) specjalność nauczycielska	Dydaktyka języka polskiego	Zajęcia z dydaktyki języka polskiego mają na celu przygotowanie studentów do zawodu nauczyciela polonisty w szkole podstawowej (rok I) i średniej (rok II). Problematyka zajęć skupia się głównie na metodach kształcenia literacko-kulturowego w szkole, sposobach konstruowania lekcji, na rozwiązywaniu problemów dydaktycznych zaistniałych na hospitowanych lekcjach, badaniu uczniowskiego odbioru dzieł literackich oraz sprawdzeniu poziomu osiągnięć uczniów. Omawiane są także aktualnie obowiązujące dokumenty oświatowe, tj. podstawa programowa i wybrane programy nauczania.
	Dydaktyka języka i literatury polskiej	Wykład z dydaktyki języka i literatury polskiej ma na celu przygotowanie studentów do zawodu nauczyciela polonisty w szkole podstawowej i średniej. Problematyka wykładu skupia się głównie na metodach kształcenia literacko-kulturowego w szkole. Efektem końcowym wykładu jest teoretyczne przygotowanie studentów do samodzielnego prowadzenia lekcji języka polskiego.
	Literatura popularna i folklor polski	Konwersatorium historycznoliterackie, poświęcone literaturze popularnej i folklorowi polskiemu. Obejmuje analizę i interpretację wybranych gatunków literackich i folklorystycznych oraz ich ewolucję. Szczegółowy zakres tematów prowadzący przedstawiają w czasie pierwszych zajęć.

(C) specjalność nauczanie języka polskiego jako obcego	Tradycyjna gramatyka języka polskiego	Przedmiot należy do bloku przedmiotów dla specjalizacji nauczycielskiej na studiach II stopnia w zakresie filologii polskiej. Jego zadaniem jest ugruntowanie znajomości modelu opisu zjawisk gramatycznych stosowanego w polskiej szkole, zwanego gramatyką tradycyjną lub szkolną.
	Praktyki metodyczne	„Celem praktyk zawodowych w grupach zajęć jest zdobywanie doświadczenia związanego z pracą dydaktyczno-wychowawczą nauczyciela i konfrontowanie nabytej wiedzy z zakresu dydaktyki szczegółowej (metodyki nauczania) z rzeczywistością pedagogiczną. Jeżeli przedmiot jest nauczany lub rodzaj zajęć jest prowadzony zarówno w szkole podstawowej, jak i ponadpodstawowej, praktyki zawodowe odbywają się w obu typach szkół.” (Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 25 lipca 2019)
	Wprowadzenie do glottodydaktyki polonistycznej	Wykład przedstawia teoretyczne podstawy współczesnego nauczania polszczyzny cudzoziemców, osób z doświadczeniem migracji oraz Polonii. Prezentuje rozwój i osiągnięcia glottodydaktyki polonistycznej. W odpowiedzi na pytania: czego uczyć, z czego i jak, dokonywany jest przegląd zagadnień nauczanych na poszczególnych poziomach znajomości polszczyzny oraz głównych metod i podejść w nauczaniu języka polskiego jako obcego, drugiego lub odziedziczonego. Zagadnienia te będą następnie rozwijane w ramach metodyk nauczania podsystemów polszczyzny i metodyk nauczania sprawności.
	Problemy wielojęzyczności	W ramach zajęć omawiane są podstawowe ujęcia teoretyczne dotyczące wielojęzyczności, jej definicji oraz zróżnicowanych form występowania w środowiskach społecznych i edukacyjnych. Przedmiot obejmuje przedstawienie relacji między statusem języka a sposobami jego nabywania i nauczania, ze szczególnym uwzględnieniem sytuacji osób posługujących się więcej niż jednym kodem. Analizowane są procesy poznawcze towarzyszące wielojęzyczności, jej wpływ na rozwój intelektualny i sprawność komunikacyjną, a także społeczne konsekwencje funkcjonowania w wielojęzycznych wspólnotach. Omawiane jest zjawisko obcego akcentu oraz jego uwarunkowania. Ważnym elementem zajęć są zagadnienia dotyczące przyswajania języków obcych przez osoby dwujęzyczne i wielojęzyczne oraz metody pracy dydaktycznej dostosowane do potrzeb takich uczniów i studentów.
	Język polski wśród języków świata	Na wykładzie omawiane są typologie języków oraz miejsce języka polskiego wśród języków indoeuropejskich i słowiańskich. Szczególną uwagę poświęca się problematycznym zjawiskom fonetycznym i fleksyjnym. Zadaniem przedmiotu jest wprowadzenia niezbędnego tła teoretycznego do nauczania języka polskiego osób pochodzących z różnych krajów.
	Zagadnienia gramatyczne w nauczaniu języka polskiego jako obcego	Zajęcia są nakierowane na opanowanie przez studentów polskiej gramatyki w ujęciu funkcjonalnym i praktycznym. Celem przedmiotu jest usystematyzowanie wiedzy o podsystemie morfologicznym i składniowym współczesnej polszczyzny, przygotowujące do nauczania języka polskiego jako obcego. Po zakończeniu kursu studenci powinni mieć wiedzę i umiejętności

	pozwalające wprowadzać materiał gramatyczny na zajęciach z języka polskiego jako obcego dla różnych grup obcokrajowców.
Metodyka nauczania polskiej wymowy	Zajęcia poświęcone są zagadnieniom związanym z kształceniem wymowy w nauczaniu języka polskiego jako obcego. Omawia się miejsce pracy nad fonetyką w ogólnym toku zajęć, typowe wyzwania stojące przed lektorem oraz trudności, z jakimi mierzą się uczący się na różnych etapach zaawansowania. Przedmiot obejmuje przegląd materiałów i pomocy dydaktycznych wykorzystywanych w nauczaniu wymowy, a także omówienie rodzajów ćwiczeń fonetycznych i ich funkcji w procesie dydaktycznym. Analizowane są charakterystyczne dla polszczyzny obszary trudne oraz sposoby wywoływania głosek i kształcenia zjawisk prozodycznych zgodnie ze sprawdzonymi rozwiązaniami glottodydaktycznymi. Uczestnicy poznają również zasady diagnozowania problemów fonetycznych, które pozwalają właściwie planować pracę z grupą i poszczególnymi uczniami.
Metodyka nauczania gramatyki	Zajęcia są nakierowane na opanowanie przez osoby studiujące sposobów nauczania polskiej gramatyki obcokrajowców. Celem przedmiotu jest zapoznanie z miejscem gramatyki w różnych metodach nauczania języka polskiego jako obcego, technikami nauczania gramatyki, typami ćwiczeń oraz narzędziami do ich tworzenia. Ponadto uczący się poznają, w jaki sposób na potrzeby glottodydaktyki łączy się zagadnienia gramatyczne z programem tematycznym i szeroko rozumianą kulturą.
Metodyka nauczania słownictwa	Celem przedmiotu jest zapoznanie studentek i studentów z rolą słownictwa w nauczaniu języka obcego, doborem treści leksykalnych w glottodydaktyce polonistycznej jako czynnikiem ukierunkowującym proces dydaktyczny oraz z metodami kształcenia kompetencji leksykalnej uczących się języka polskiego. Uczestnicy zajęć poznają techniki i strategie wprowadzania, utrwalania, powtarzania i kontrolowania znajomości leksyki, uwzględniające zróżnicowany poziom kompetencji językowych uczących się oraz ich potrzeby komunikacyjne w celu samodzielnego konstruowania ćwiczeń leksykalnych przedkomunikacyjnych i komunikacyjnych.
Kultura, literatura i wiedza o Polsce w nauczaniu JPJO	Przedmiot poświęcony jest problematyce wprowadzania zagadnień literaturoznawczych i kulturoznawczych do dydaktyki języka polskiego jako obcego. Omawiane są tradycyjne i współczesne podejścia do pracy z tekstami kultury, ich miejsce w procesie nauczania oraz różnice metodologiczne wynikające z przyjętych koncepcji glottodydaktycznych. Zajęcia obejmują analizę obecności treści literackich i kulturowych w podręcznikach na różnych poziomach zaawansowania oraz przegląd serii wydawniczych i materiałów przygotowanych specjalnie do pracy z cudzoziemcami. Szczególne uwagi poświęcone jest zasadom doboru tekstów literackich oraz sposobom ich dydaktycznego opracowywania — od pojedynczych ćwiczeń przygotowanych na zajęcia, po

	materiały przeznaczone do publikacji w podręcznikach, monografiach zbiorowych czy zasobach cyfrowych. Omawia się elementy towarzyszące, takie jak kontekst historyczny i kulturowy, informacje o autorze, glosariusze, objaśnienia oraz ilustracje. Analizowane są również możliwości wykorzystywania współczesnych narzędzi dydaktycznych, które sprzyjają aktywnemu odbiorowi literatury, takich jak testy interaktywne, fora dyskusyjne czy zadania typu escape room. W ramach zajęć poruszane są także zagadnienia dotyczące roli tekstów literackich i filmowych w przedstawianiu polskiej kultury i społeczeństwa. Omawia się różne modele obrazowania kultury — od ujęć stereotypowych po dzieła stanowiące „lustro kultury”. Podejmowane są kwestie pojęć centralnych dla polskiej tradycji, takich jak kultura narodowa, bohater narodowy, święta narodowe, oficjalne i nieoficjalne symbole oraz narracje kulturowe związane z biegiem życia.
Metodyka kształcenia sprawności receptywnych, produktywnych i interakcyjnych	Laboratorium ma na celu praktyczne przygotowanie do kształcenia sprawności receptywnych (słuchania i czytania), produktywnych (mówienia i pisanie) oraz interakcyjnych. Prezentuje metody i techniki nauczania poszczególnych sprawności – kształci umiejętność ich zastosowania w nauczaniu polszczyzny cudzoziemców na wszystkich poziomach zaawansowania językowego. Zapoznaje z dostępnymi materiałami do kształcenia sprawności językowych, uczy zastosowania najnowszych narzędzi do kształcenia językowego, w tym także narzędzi ICT, oraz tworzenia własnych ćwiczeń do kształcenia sprawności językowych.
Metodyka kształcenia kompetencji mediacyjnych	W części teoretycznej zostaną omówione zagadnienia związane z kompetencjami mediacyjnymi i ich znaczeniem we współczesnym świecie. W części praktycznej studenci będą opracowywać strategie mediowania tekstów i relacji w konkretnych przypadkach.
Rola logopedy w nauczaniu języka obcego	Przedmiot wprowadza w teoretyczne podstawy logopedii oraz ukazuje możliwości wykorzystania jej metod i narzędzi w procesie nauczania języka polskiego jako obcego. Omawiane są podstawowe pojęcia z zakresu logopedii i kultury języka oraz ich znaczenie dla oceny poprawności wymowy i diagnozowania trudności artykulacyjnych u cudzoziemców, osób z doświadczeniem migracji oraz dzieci polonijnych. Zajęcia ukazują także wybrane zagadnienia glottodydaktyczne związane z interpretacją błędów językowych i możliwościami ich korygowania. Wykład przedstawia metody pracy logopedycznej, które mogą wspierać rozwijanie wymowy, kompetencji językowych oraz sprawności komunikacyjnych w dydaktyce języka polskiego. Omawia się techniki wywoływania, utrwalania i automatyzacji głosek, sposoby pracy nad prozodią oraz ujęcia sprzyjające budowaniu poprawnych nawyków artykulacyjnych. Analizowany jest także wpływ nauki języka obcego na rozwój mowy, w tym zjawiska transferu i interferencji.
Problemy nauczania języków obcych dzieci na przykładzie języka polskiego jako obcego	Przedmiot stanowi wprowadzenie do teoretycznych i praktycznych zagadnień związanych z nauczaniem języków obcych dzieci, ze szczególnym uwzględnieniem specyfiki dydaktyki języka polskiego jako obcego. Omawiane są psychopedagogiczne podstawy rozwoju mowy oraz ich

	znaczenie dla planowania procesu nauczania najmłodszych uczących się. Zajęcia pozwalają zrozumieć różnice między przyswajaniem języka przez dzieci i dorosłych, a także konsekwencje tych różnic dla pracy nauczyciela, w tym znaczenie hipotezy okresu krytycznego. W ramach kursu analizowane są metody nauczania dzieci oraz kryteria doboru technik i form aktywności sprzyjających uczeniu się w sposób naturalny, angażujący i dostosowany do możliwości percepcyjnych najmłodszych. Odrębny blok zajęć poświęcony jest podręcznikom i materiałom dydaktycznym dla dzieci uczących się języka polskiego jako obcego — ich strukturze, funkcjom, zaletom i ograniczeniom, a także możliwościom adaptacji do zróżnicowanych kontekstów kulturowych i edukacyjnych.
Planowanie dydaktyczne	Przedmiot poświęcony jest zasadom planowania kursu języka polskiego jako obcego – od ogólnej koncepcji programu po przygotowanie pojedynczej jednostki lekcyjnej. Omawiane są czynniki decydujące o kształcie kursu, takie jak poziom zaawansowania językowego, długość i intensywność zajęć, skład grupy, potrzeby oraz kompetencje słuchaczy. Zajęcia obejmują przegląd głównych metod nauczania języków obcych oraz kryteria ich doboru do celów kursu, a także analizę podręczników i pomocy dydaktycznych pod kątem ich przydatności w konkretnych sytuacjach glottodydaktycznych. Studenci poznają zasady konstruowania programów nauczania, planowania cyklu zajęć oraz przygotowywania konspektów, uwzględniających równowagę między kształceniem poszczególnych sprawności językowych a realizacją materiału leksykalno-gramatycznego. Omawiane są również zagadnienia organizacyjne, takie jak wyposażenie sali lekcyjnej, planowanie przebiegu lekcji i przewidywanie trudności typowych dla grup cudzoziemców na różnych poziomach zaawansowania.
Certyfikacja i sposoby kontrolowania wyników nauczania	Przedmiot wprowadza w zagadnienia związane z oceną wyników nauczania języka polskiego jako obcego oraz z funkcjonowaniem systemu certyfikacji językowej. Omawiana jest europejska koncepcja opisu biegłości językowej (ESOKJ) oraz dokumenty regulujące krajowy system egzaminów certyfikatowych. Studenci poznają strukturę państwowego egzaminu z języka polskiego jako obcego, jego wymagania, sposoby oceniania oraz stosowane kryteria kwalifikacji błędów. W ramach zajęć przedstawiane są również inne egzaminy i narzędzia potwierdzające znajomość języka polskiego oraz metody bieżącego kontrolowania wyników nauczania, stosowane w pracy lektora i w procesie dydaktycznym na różnych poziomach zaawansowania. Szczególna uwaga poświęcona jest zasadom konstruowania zadań testowych, sposobom diagnozowania postępów uczących się oraz interpretacji wyników w odniesieniu do poziomów biegłości.
Język edukacji szkolnej	Zadaniem ćwiczeń jest przede wszystkim przygotowanie uczestników zajęć do tworzenia materiałów dydaktycznych przeznaczonych dla ucznia/studenta z doświadczeniem migracji, który

	staje się częścią społeczności szkolnej/akademickiej i musi podjąć trud uczenia się w języku polskim jako obcym. Na zajęciach zostanie wprowadzone pojęcie język edukacji, scharakteryzowana specyfika trudności w nauce ucznia z doświadczeniem migracji, której źródłem jest niewystarczająca znajomość języka edukacji oraz przeprowadzone zostaną warsztaty, na których uczestnicy będą mieli szansę samodzielnie przygotować przykładowe materiały wspierające uczenie się dzieci/młodych dorosłych objętych systemem oświatowym.
Języki specjalistyczne w nauczaniu JPJO	Celem kursu jest wprowadzenie osób studiujących w problematykę specjalistycznych (profesjonalnych) odmian polszczyzny, widzianą z perspektywy glottodydaktycznej. Po zapoznaniu się z odmianami i wyróżnikami wybranych dyskursów specjalistycznych osoby biorące udział w zajęciach poznają metody nauczania obcokrajowców języka polskiego do celów specjalistycznych (profesjonalnych), sposoby organizacji kursów języka specjalistycznego oraz planowania lekcji. Nauczą się planować kursy specjalistyczne oraz przygotowywać materiały dydaktyczne (w tym w oparciu o narzędzia ICT).
Komunikacja międzykulturowa	Przedmiot obejmuje zarówno wprowadzenie teoretyczne, jak i zajęcia praktyczne poświęcone zagadnieniom komunikacji międzykulturowej w kontekście nauczania języka polskiego jako obcego. W części teoretycznej omawiane są różnice kulturowe oraz ich wpływ na proces uczenia się i nauczania, a także podstawowe pojęcia takie jak kompetencja międzykulturowa czy akulturacja. Studenci poznają wybrane koncepcje opisu kultur, które pozwalają lepiej zrozumieć zachowania komunikacyjne uczących się oraz zróżnicowanie ich potrzeb edukacyjnych. W części praktycznej uczestnicy uczą się dostosowywania treści oraz sposobu prowadzenia zajęć do odbiorców pochodzących z różnych kręgów kulturowych. Ćwiczą także sposoby przekazywania elementów kultury polskiej w sposób sprzyjający akulturacji i unikający uproszczeń czy stereotypizacji. W ramach zajęć analizowane są materiały dydaktyczne pod kątem obecności treści kulturowych, a także specyfika komunikacji niewerbalnej w różnych kulturach i jej znaczenie w kontaktach w klasie.
Praktyki	Praktyki mają na celu wprowadzenie studentów w realia pracy lektora języka polskiego jako obcego poprzez bezpośrednie uczestnictwo w życiu placówki dydaktycznej oraz stopniowe wdrażanie do samodzielnego prowadzenia zajęć. Obejmują obserwację pracy doświadczonych nauczycieli, analizę stosowanych metod i materiałów, poznanie sposobu funkcjonowania szkoły oraz udział w przygotowywaniu dokumentacji i materiałów dydaktycznych. Ważnym elementem praktyk jest prowadzenie przez studentów własnych lekcji pod opieką metodyczną oraz refleksja nad ich przebiegiem. Zajęcia koncentrują się na praktycznej stronie nauczania języka polskiego jako obcego, w tym na sposobach organizowania pracy w klasie, planowaniu toku lekcji, doborze treści i ćwiczeń językowych, a także dostosowywaniu metod do poziomu i potrzeb grupy. Praktykanci uczą się

		obserwować proces dydaktyczny, diagnozować problemy uczących się oraz wykorzystywać narzędzia wspierające efektywne kształcenie kompetencji językowych.
Grupa przedmiotów IV – Grupa zajęć uzupełniających	Sztuka wystąpień publicznych	Zajęcia poświęcone są problematyce wystąpień publicznych. W czasie ich trwania studenci poznają podstawowe zasady autoprezentacji, prezentacji, przemawiania, dyskusji na szerszym forum itp. Zajęcia są ukierunkowane na działania związane z biznesem, co nie oznacza, że ograniczają się do tego kręgu tematów i działań. Innymi słowy zadaniem zajęć jest nauczanie studentów stosowania odpowiednich metod przygotowania wystąpienia publicznego, a następnie zrealizowania go zgodnie z przyjętymi założeniami.
	Nowe media	W ramach zajęć studentom zostaną przybliżone sposoby i warunki funkcjonowania nowych mediów we współczesnej kulturze. W szczególności uwypuklone będą zagadnienia związane z redefinicją tożsamości i prywatności za sprawą przemiany w cywilizację multimedialną oraz wpływu wymienionych zjawisk na praktyczny wymiar aktywności człowieka, między innymi kwestię podatności na działania marketingowe, polityczne w realności Internetu. Przedmiotem rozważań będzie również zmiana sposobu komunikowania się i funkcjonowania tradycyjnych tekstów kultury: sztuki plastyczne, muzyka, literatura.
	Nowa humanistyka	Wykład omawia nową humanistykę zgodnie z jej podziałem na „pięć dorzeczy”, które zaproponował Ryszard Nycz, a więc humanistykę cyfrową, zaangażowaną, kognitywną, posthumanistykę oraz humanistykę artystyczną. Wykład uzupełnia również wiedzę o pewne wątki prekursorskie, sprzed powstania nowej humanistyki.
	Przedmiot z zakresu nauk społecznych	Zgodnie z wybranym przedmiotem
Grupa przedmiotów V – Seminarium	Seminarium magisterskie	Celem zajęć jest wszechstronna opieka nad procesem powstawania pracy magisterskiej, która stanowi ukoronowanie całego cyklu studiów. Zajęcia przygotowują studenta do jej napisania na kolejnych etapach: wyboru tematyki, sformułowania tematu, zestawiania bibliografii przedmiotu, przygotowania koncepcji pracy i jej konspektu, pracy ze źródłami, pisanie kolejnych fragmentów oraz redagowania całości. Ponadto – poprzez konieczność opracowywania zagadnień związanych z tematyką pracy magisterskiej, referowania literatury przedmiotu (w tym obcojęzycznej), prezentowania wyników swojej pracy na forum grupy, dyskusowania i argumentowania – zajęcia przygotowują do pełnienia różnych ról zawodowych.
Lektorat z języka obcego	Język obcy specjalistyczny	Ćwiczenia mają na celu zapoznanie studentów z terminologią właściwą dla nauk humanistycznych w języku angielskim. Na kursie studenci zdobywają nowe umiejętności w zakresie słownictwa oraz academic writing (pisanie abstraktów, skróconego opisu projektu, tworzenie prezentacji w języku obcym). Dyskusja nad wybranymi tekstami naukowymi oraz prezentacjami w języku angielskim

		pozwoili poznać specyfikę polskiego ujęcia problemów literaturo- i językoznawczych oraz możliwości jego przełożenia na język obcy.
Przedmiot dodatkowy	Elementy bezpieczeństwa i higieny pracy (szkolenie podstawowe)	Prowadzone w formie e-learningu szkolenia dla studentów z Elementów bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ergonomii są działaniami profilaktycznymi Uczelni w zakresie bezpiecznych zachowań studentów w miejscu ich nauki i przebywania oraz uświadomienie konieczności profilaktyki zawodowej. Szkolenie ogólne zawiera następujące treści: - potencjalne zagrożenia w miejscu nauki i przebywania, - czynniki szkodliwe dla zdrowia, uciążliwe i niebezpieczne - profilaktyka - wprowadzenie do ergonomii, - ochrona przeciwpożarowa, - zasady pierwszej pomocy Ogólnym celem szkolenia jest ograniczenie narażenia w środowisku przebywania, ograniczenie prawdopodobieństwa lub częstotliwości występowania niekorzystnych dla zdrowia zmian chorobowych.

Program studiów obowiązuje od semestru zimowego roku akademickiego 2026/2027.